

28042022

Harrie Regtering¹

De opmaat Is een zo goed als slapeloze nacht. Na een dag vol van goede ervaringen. En als voorbereiding op de 2^e chemo gisteren weer de eerste Dexamethason pillen die een zekere bescherming bieden tegen bijverschijnselen. Maar de pil heeft zelf ook bijverschijnselen. Vanaf de avond: warmtestuwingen zonder al teveel transpiratie, maar wel met een steeds onrustiger hart. Wakker liggen, rondrazende ideeën en herinneringen. Een soort meditatie, steeds dieper in de werkelijkheid zakken. Ondanks de slapeloosheid was het een goede nacht. Voor reflectie op het leven op de dag van vandaag zelf, vóór de chemo, op het hele traject van ziekzijn tot aan vandaag én op de artikelen die nog op de 'schrijfezels' staan.

De dag zelf 's Morgens vroeg wat beelden zoeken en bekijken van de 1e halve finale EC tussen Manchester City en Real Madrid. Waar voetbal voor is bedoeld. Top wedstrijd. Daarnaast aan het metafysisch apriori over mens en natuur gesleuteld en een wandeling van een uur gemaakt met 'mijn partner voor het leven'. Weer terug nog een uurtje zitten lezen in *Zeit der Zauberer* van Eilenberger (2018). Cassirer een plaats gegeven in de typering van de jaren '20 waarin iedereen met taal bezig was. Daarna zijn we mijn schoonzusje in Gemonde gaan verrassen met haar 70^e verjaardag. Heel leuk georganiseerd door haar twee dochters en hun mannen. Familie tot en met kleinkinderen en vrienden bij elkaar. De zon scheen, misschien heb ik daar zonder pet toch teveel in gestaan (wat niet goed is met Dexamethason in je lijf). Een interessant gesprek gevoerd met Ger (nog op terugkomen). Eind van de dag naar huis, rustig op de weg. Overal werd Koningsdag gevierd, een feest buitenkans na twee jaar corona isolatie. Zelf gekookt en naar de vreselijk leuke film *Luizenmoeder* (2021) gekeken. Over de ontwrichting van basisonderwijs door de huidige IT mogelijkheden en zotte ouders. Data, lesrobots en camera's in de leslokalen zodat ouders online kunnen controleren of hun kinderen wel goed onderwijs krijgen. Het gevaar van de omkering naar de thuissituatie bij ouders, de camera's op hun smartphones en computers, wordt niet gezien en gebeurt uiteraard, want kan. Overmachtige techniek gekoppeld aan mondige ouders die alleen het belang van hun eigen kind voor ogen hebben. Ze hebben met hun obsessies over het beste onderwijs voor hun kind niet eens in de gaten welke schade ze met al die technologie aanrichten. Dat het kind, door met klasgenoten zich samen te kunnen ontwikkelen tot sociaal individu, daar veel meer uit haalt dan uit performance meters van de beschikbare onderwijstechnologie. Haarscherp uitgebeelde botsing van opvoedings- en ontwikkelingsregiems. Tot en met een bezetting van de school door de kinderen zelf toe.

Goed werk van de bedenker, Ilse Warringa, scenarioschrijfster en hoofdrolspeelster. Van wie ik toevallig in een mannenblad dinsdag in de wachtruimte van Interne in het ziekenhuis een heel portret las, mét lijffoto's waarop ze laat zien dat ze fit en aantrekkelijk is.

---

¹ regte061@planet.nl; www.watiknietbegrijp.nl

De reflectie op het hele ziekzijn traject (Sprakeloos 1 en 2). Van diagnose en acceptatie tot en met behandeling. Afgelopen dinsdag ben ik voorbereid door een gesprek met een vervangend arts (oncoloog op vakantie) en een verpleegkundige die als contact fungeert met de afdeling Interne. Maandag bloed geprikt en de uitslag daarvan besproken.

Allemaal normale bloedwaarden en PSA verder gedaald van 220 naar 26. Zijn benieuwd tot hoever de gecombineerde therapie met hormonen en chemo's de PSA verder zullen laten dalen. Gesprekken met arts en verpleegkundige zijn ook bedoeld om in het dossier te kunnen opnemen in hoeverre ik na de 1^e chemo klachten heb gehad. Diarree, smaakverlies, wat meer vermoeid, twee keer duizelig (op zaterdagmiddag tijdens verjaardag en op dinsdagmorgen bij het ontbijt op Chateau St. Gerlach). Maar inconveniënties. Geen anti braakpil voor hoeven slikken. Diarree oorzaken kunnen ook de antibiotica kuur (na tandarts behandeling) en een opgelopen virus na de verjaardag van mijn vrouw zijn geweest. Daar hadden anderen ook voedsel voor bereid en zoals gewoonlijk kwamen er weer veel mensen haar verjaardag vieren. Daarna had zij ook diarree. Misschien ook door de twee glazen wijn die ik heb gedronken Dus na de 2^e chemo vandaag, zonder die twee eerdere kenmerken (maar wel met het feestje gistermiddag in de buitenlucht, met hapjes, zonder alcohol) ga ik wel merken wat oorzaken en wat gevolgen van de chemo precies zijn.

De artikelen op de 'schrijfezels'. Vooral kleine aan te brengen wijzigingen bedacht, o.a. met betrekking tot eerder behandelde bronnen over Wittgenstein. Zoals *De liefde van Alcibiades*. Het kostte me in deze nacht vervolgens twee uur om de naam van de auteur erbij te vinden, terwijl je denkbeeldig het boek zo kunt pakken. Maar gevonden (Heleen Pott). En een nieuw begin geschreven voor het stuk *Ervaring en zo verder*. Ga die zo invoeren, boodschappen doen, n stukje gras (kant)maaïen, nog wat pielen aan de stukken en naar muziek luisteren. Half drie de 2e chemo. Mooi weer en fit genoeg om er met de fiets naartoe te rijden.

De 2e chemo ('s middags half drie) Als ik de zaal oloop en bij de koffie ga zitten met de Gelderlander en een verslag in foto's van Koningsdag bekijk, word ik uitgenodigd om op een bed te gaan liggen. 'Écht niet', roep ik meteen vrolijk terug. Ik wil gewoon een stoel. Die is er ook. 'Bij het raam? Kun je naar buiten kijken'. Wil ik helemaal niet, ik wil lezen in het meegebrachte boek *De herinnerde soldaat*. Merkwaardige pil die ook als titel *Het boek En* kan hebben. Anjet Daanje begint haast elke alinea met En. Na twintig bladzijden stoort dat enorm. Na 400 vind je het bij het ritme horen. Juist vanmiddag haal ik daar een prachtige passage uit. Eentje om iets mee te doen. Ik wil de stoel onder de klok. Daar kijkt iedereen voortdurend op, dus die blijft daarom vaker vrij. Net als de eerste keer. Heerlijk observatiepunt. Ik ben alweer langs de schetsende man aan het eind van de zaal naast zijn vrouw gekomen. Helaas zijn ze vanmiddag eerder weg dan ik van het infuus ben. Dus houd ik mijn vragen nog even bij me.

Bloeddruk en temperatuur worden gemeten. Voor het eerst geen witte doktersjasreactie. 134/71 (normaal zou 180/200/90/80 of zo zijn). Temperatuur 36. Het grasmaaïen en het fietsen hebben hun invloed gehad, kennelijk. Volgende keer weer doen.

Voor het infuus wordt aangesloten komt er een verpleegkundige bij. De dubbeldubbel check. Dát is mijn kans om te beginnen over het stukje dat ik naar aanleiding van de 1^e chemo heb

geschreven. Mijn nichtje, huisarts met praktijk en personeel, vroeg: 'geef je dat ook aan ze terug'? Als ik het vraag willen ze het graag hebben. Dus dat ga ik regelen als ik aan het juiste emailadres ben gekomen. Heeft het voordeel dat ik er nog wat aan kan schaven. Want het stuk dat ik hen wil geven is slechts een fragment uit Sprakeloos 2.

Qua gang van zaken deze middag vallen een paar bijzonderheden op.

De samenstelling van de ploeg is niet zoals de vorige keer. Ze zijn duidelijk zichtbaar soms wel aan het eind van hun dienst. Maar leggen nooit op tijd hun werk neer. Want ergens gaat er wel weer een piepje waar even naar moet worden gekeken. Eén van de nieuwe verse krachten vraagt of ze eerst even een paar belletjes mag doen. Wat ze dan en passant aan piepjes en infusen doet, weet ik niet. Maar het lijkt meer schone schijn dan echt werken. Besprekingsonderwerpje voor de overdracht, lijkt me zo. Vermindert de kracht en de effectiviteit van samenwerking. Alhoewel er hele goede redenen voor de belletjes kunnen zijn. Je weet niet wat er op de dag ervoor en deze dag allemaal gebeurd is. Een indruk krijg je wel. Om me heen kijkend en luisterend, gaan verhalen over al ziek zijn in 2006 en nog steeds behandeld worden, of over hier voor de 112e keer komen. Wat allemaal wordt verdragen is immens, ieder naar eigen mogelijkheden mentaal, emotioneel en fysiek. In het spel met de dood dat uiteindelijk maar één winnaar kent en leven heet, zolang je er zelf bent.

Tot slot Als de kuur klaar is fietsen we samen terug naar huis. Bezoeken onderweg de biologische slager voor de lekkere dingen (saucijzen broodje, kippendij met bot voor de soep). Thuis koffie en terug naar dit scherm. Mensen informeren. Proberen de Update | Harrie pagina op mijn hypersubject watknietsbegrijp.nl te wijzigen. Lukt even niet. Irritant, dus werk doen zonder resultaat. Maar dan doe ik dat later maar. Eten voor mezelf maken, vrouwlief is bij de familie eten. Moment van 'rust'. In dit geval lekkere harde muziek op GLD. 'Alles plat'. En daarna klassieke popsongs die ik kan meezingen. Genieten. Opluchting dat het er weer op zit. Hopen op verder goede resultaten in de strijd tegen de intelligente kankercellen. Die nu met een strategie bezig zijn om immuun te worden voor de hormoontherapie. Je weet dat het zo gaat. Dus het blijft zaak om zowel op de goede als de slechte resultaten te zijn voorbereid. Dat doe ik dan ook. 'The only way out is through'. Ik zeg het nog maar eens. Afloop is onzeker zeker. Maar hoe lang hou je de wedstrijd vol. Hoe steil of hoe geleidelijk is de helling nadat alle 'geneesmiddelen' geprobeerd zijn en je onherroepelijk richting uitgang gaat?

De codeïne in de Dexamethason is nog niet uitgewerkt. Ik blijf lang actief, tot laat op de avond. De nacht is ook weer onrustig. Gewoon even opstaan en noteren wat je denkt. Dan weer terug in bed en rust proberen te vinden. Afwisselend te koud en te warm. Weet ik ook nog van de vorige keer. Niet veel last van. Maar wel gemak, want dankzij het chemoplassen als slaaponderbreking ben ik ook in staat om het een en ander te verwerken in mijn lijf, hoofd en op de computer. Kan gewoon fijn zijn.

Vandaag, 30 april, rond ik dit af. Ik heb nog tijd om mijn simpele belastingaangifte te 'processen' voor 1 mei. Dat bespoedigt als minimumlijder de teruggave. Komt altijd van pas want met 11% inflatie per maand gaat de portemonnee extra snel leeg. Wordt misschien weer eens tijd voor een goed betalende klus. Voor wat extra poen. Voor extra activiteiten.